

โดยแนวคิดผลิตภัณฑ์อาหารผู้สูงอายุ (Concept of food product for the elderly)

โภชนาการ ผู้สูงอายุ และความมีอายุยืน ปัจจุบันมนุษย์มีอายุยืนยาวขึ้น ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีอายุคาดเฉลี่ย (life expectancy) ของประชากรชาวที่สุดในโลก คือ ชายและหญิงญี่ปุ่น เหตุผลสำคัญที่ทำให้มนุษย์มีอายุยืนยาวขึ้น นอกจากเป็นเรื่องความก้าวหน้าทางการรักษาแล้ว ยังเกี่ยวกับพัฒนารัฐธรรม์ วิถีการดำเนินชีวิต และการดูแลสุขภาพของประชากรในแต่ละประเทศด้วย ดังนั้น สิ่งแวดล้อมและบริโภคนิสัย มีส่วนสำคัญต่อการเกิดปัญหาสุขภาพ ผู้ใดมีน้ำหนักเกินจากน้ำหนักมาตรฐานมาก จะมีโอกาสเสี่ยงต่อโรคอื่น ๆ ได้อีกหลายโรค การศึกษาในอเมริกา พบว่า BMI มากกว่า ๓๒ กก./ตารางเมตรขึ้นไป จะมีโอกาสเสี่ยงชีวิตจากโรคหัวใจและหลอดเลือดถึง ๔ เท่า ของผู้ที่ไม่อ้วนภายใน ๑๖ ปี มีความเสี่ยงของสมองเสื่อม ความจำเสื่อม มากกว่าคนที่ไม่อ้วน การเป็นโรคหดหายใจขณะหลับ มะเร็งของมดลูก เต้านม และมะเร็งลำไส้ใหญ่

หลักการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพที่ดี

๑. กินอาหารครบถ้วน ๕ หมู่ แต่ละหมู่ในหลากหลาย และหมุนเวียนน้ำหนักตัว
๒. กินข้าวเป็นอาหารหลักสลับกับอาหารประเภทแป้งเป็นบางมื้อ
๓. กินพืชผักให้มากและกินผลไม้เป็นประจำ
๔. กินปลา เนื้อสัตว์ไม่ติดมัน ไข่ ถั่วเมล็ดแห้งเป็นประจำ
๕. ดื่มน้ำให้เหมาะสมตามวัย
๖. กินอาหารที่มีไขมันแต่พอควร
๗. หลีกเลี่ยงอาหารลดหวานจัด และเค็มจัด
๘. กินอาหารที่สูงดีปราศจากการปรุงเป็นเย็น
๙. งดหรือลดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ภาวะโภชนาการในผู้สูงอายุ เมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุจะมีการเสื่อมถอยของระบบต่าง ๆ ในร่างกาย ร่วมกับเป็นช่วงชีวิตที่มีการเปลี่ยนแปลงของสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นเหตุให้เกิดปัญหาหลายประการ ซึ่งปัญหาโภชนาการจัดว่าเป็นปัญหาที่สำคัญและส่งผลกระทบต่อสุขภาพโดยรวมและคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่สำคัญปัญหานี้ ซึ่งปัญหาทุกๆ โภชนาการนั้นอาจเกิดจากการขาดสารอาหารในกลุ่มโปรตีนหรือสารอาหารที่ให้พลังงาน การขาดสารอาหารกลุ่มแร่ธาตุ วิตามิน

การเปลี่ยนแปลงทางสรีวิทยาและพยาธิวิทยาในผู้สูงอายุที่ส่งผลให้เกิดปัญหาทางโภชนาการ

๑. ปัจจัยทางกายภาพ

๑.๑ ภาวะสมองเสื่อม

๑.๒ ปัญหาสุขภาพในช่องปาก

๑.๓ ระบบทางเดินอาหาร ผู้สูงอายุมักมีการรับรส ที่เปลี่ยนแปลงไป

๑.๔ โรคประจำตัวอื่น ๆ

๑.๕ ผู้สูงอายุมีโรคประจำตัวหลายอย่างทำให้มีความเสี่ยงของการเกิดผลข้างเคียงจากยา เช่น อาการปากแห้ง คอแห้ง จากการใช้ยา

๒. ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม

การมีฐานะยากจน สูญเสียรายได้หรืออาชีพ การถูกทอดทิ้ง ทำให้ไม่สามารถจัดหาอาหารมาบริโภคให้เพียงพอต่อความต้องการได้

ความต้องการสารอาหารในสูงอายุ

๑. ความต้องการโปรตีนในผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุต้องการโปรตีนมากถึงวันละ ๑. – ๑.๒ กรัม/น้ำหนักตัว ๑ กิโลกรัม นอกจากนี้ การมีมวลกล้ามเนื้อลดลงอย่างช้า ๆ ต่อเนื่องจะมีผลต่อกำลังและความทนทานต่อการใช้งาน วิธีการป้องกันหรือชะลอที่มีประสิทธิภาพอยู่ ๒ อย่าง คือ การออกกำลังกายทั้งแบบแอโรบิกร่วมกับการออกกำลังกายกล้ามเนื้อที่ต้องออกแรงต้าน และการได้รับสารอาหารโดยเฉพาะโปรตีนและพลังงานอย่างเพียงพอ
๒. ความต้องการพลังงานในผู้สูงอายุ ปรับเพิ่มเป็นป्रบماณวันละ ๒๗ – ๓๐ กิโลแคลอรี่/น้ำหนักตัว ๑ กิโลกรัม ตามความเจ็บป่วยที่มี
๓. ความต้องการวิตามินและแร่ธาตุ ผู้สูงอายุได้รับจากอาหารแต่ละวัน คือ แคลเซียมวันละ ๑๒๐๐ มิลลิกรัม และวิตามินดี วันละ ๖๐๐ แมลงผู้สูงอายุทั่วไปและ ๔๐๐ มิลลิกรัมในผู้สูงอายุที่อายุมากกว่า ๗๕ ปี
โดยเดิม การจำกัดโซเดียม จะมีประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคความดันสูง ในกรณีที่ผู้สูงอายุ มีโรคอื่น ๆ เช่น ไตวาย หัวใจวาย
๔. เส้นใยอาหาร เส้นใยอาหาร มีบทบาทในการช่วยลดปัญหาท้องผูกและริดสีดวงทวาร ห้องเสีย ลำไส้ ผนังลำไส้โป่งพองและการอักเสบ การเกิดมะเร็งเต้านมและมะเร็งอื่น ๆ โรคหลอดเลือดหัวใจ ความดันโลหิตสูง และการเกิดนิ่วในถุงน้ำดี

ภาวะมวลกล้ามเนื้อน้อย Sarcopenia เป็นคำศัพท์ที่เริ่มใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๓๓ มีความหมายโดยรวมคือ การสูญเสียมวลกล้ามเนื้อ ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ

การรักษาภาวะมวลกล้ามเนื้อน้อย การรักษา Sarcopenia ในปัจจุบันประกอบด้วยการรักษาโดยการไม่ใช้ยา และการใช้ยา กรณีแรกเป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุด เพราะนอกจากจะใช้ในการรักษาแล้ว ยังช่วยป้องกันการเกิด Sarcopenia อีกด้วย

๑. การรักษาโดยไม่ใช้ยา ประกอบด้วย การออกกำลังกาย การให้โภชนาบำบัดและการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม
 - ๑.๑ การออกกำลังกาย การออกกำลังกายที่มีประโยชน์ ได้แก่ การออกกำลังกายชนิดที่เพิ่มความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ
 - ๑.๒ การให้โภชนาบำบัด การรับประทานอาหารที่ได้พลังงานรวมถึงวิตามินและแร่ธาตุไม่เพียงพอ จะทำให้ผู้สูงอายุมีมวลกล้ามเนื้อลดลง
 - ๑.๓ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่เป็นปัจจัยเสี่ยง
 - การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เกิด alcoholic myopathy จากการลดการสร้างมวลกล้ามเนื้อ

- การสูบบุหรี่ สัมพันธ์กับมวลกล้ามเนื้อต่ำ

๒. การรักษาโดยใช้ยา

การศึกษาเกี่ยวกับยาซึ่งมีไม่มากดังเช่นการออกกำลังกายและโภชนาบำบัด จำกัดผลข้างเคียงของยา และค่าใช้จ่ายในการรักษา จึงไม่ได้แนะนำให้ใช้ทั่วไป

ภาวะประจำบ่าง ภาวะประจำบ่างเป็นกลุ่มอาการจำเพาะของผู้สูงอายุที่เกิดจาก ความสามารถในการทำงานของระบบต่าง ๆ ของร่างกายลดลงตามอายุ ที่เพิ่มมากขึ้น อาจมีอาการอ่อนเพลีย รู้สึกไม่มีแรง และเจ็บป่วยได้บ่อย

ปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดภาวะประจำบ่างนั้น มักมีหลักปัจจัยร่วมกัน โดยอาจแบ่งเป็นปัจจัยที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ได้แก่ ปัจจัยด้านพันธุกรรม และปัจจัยที่สามารถปรับเปลี่ยนได้ เช่น ปัจจัยด้านสังคม สิ่งแวดล้อม

การวินิจฉัยภาวะประจำบ่าง

๑. น้ำหนักลดลงโดยไม่ตั้งใจ อย่างน้อยร้อยละ ๑๐ หรือ ๔.๕ กิโลกรัมในปีที่ผ่านมา
๒. มีความรู้สึกอ่อนเพลียไม่มีแรง
๓. มีการใช้พลังงานในระดับต่ำ
๔. เดินช้า
๕. ความแข็งแรงในการกำมือต่ำ

การป้องกันและการรักษาภาวะประจำบ่าง

- การออกกำลังกาย
- การดูแลด้านโภชนาการ
- การใช้ยา

ภาวะณประจำบ่างของผู้สูงอายุเป็นภาวะที่พบบ่อย ผู้สูงอายุที่มีภาวะประจำบ่างมีโอกาสเกิดปัญหาสุขภาพง่ายขึ้น ส่งผลให้คุณภาพชีวิตลดลง

คำแนะนำในการให้โภชนาบำบัดในผู้ป่วยตับแข็ง ในผู้ป่วยตับแข็งระยะต้น (compensated cirrhosis) มักไม่มีอาการทางคลินิก และการตรวจทางห้องปฏิบัติการอยู่ในเกณฑ์ปกติ ส่วนในผู้ป่วยตับแข็งที่มีภาวะทุโภชนาการ มีแนวทางให้โภชนาบำบัดโดยสังเขปดังนี้

๑. พลังงาน โดยอยู่ประมาณ ๒๕ - ๔๐ กิโลแคลอรี
๒. โปรตีน ๑.๒ - ๑.๕ กรัม/กิโลกรัม/วัน
๓. เพื่อป้องกันภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ แนะนำให้รับประทานมีคลน้อย ๆ แต่บ่อย ๆ ๔ - ๖ มื้อ/วัน

ในกรณีที่บวมหรือมี ascites ควรจำกัดโซเดียมในอาหารไม่เกิน ๒ กรัม/วัน ควรจำกัดน้ำไม่ให้เกิน ๑ - ๑.๕ ลิตร/วัน ร่วมด้วย

กล่าวโดยสรุป : อาหารเสริมไม่ใช่ปัจจัยสำคัญ การได้รับอาหารที่ครบถ้วนและถูกต้องและการออกกำลังกาย เป็นสิ่งสำคัญในผู้สูงอายุและบุคคลทั่วไป

๒.๓ ประโยชน์ที่ได้รับ

ต่อตนเอง นำความรู้เรื่องการจัดการภาวะโภชนาการในผู้สูงอายุมาพัฒนาให้การดูแลรักษาผู้ป่วยสูงอายุในหอพักป่วยและในคลินิกผู้สูงอายุในโรงพยาบาลในเชิงสาขาวิชาชีพโดยบูรณาการการให้คำแนะนำผู้สูงอายุที่มีความเสี่ยงเกี่ยวกับภาวะโภชนาการและส่งเสริมภาวะโภชนาการผู้สูงอายุ

ต่อหน่วยงาน นำความรู้ที่ได้จากการประชุมวิชาการมาใช้ในการปฏิบัติงาน การพัฒนาระบบการดูแลผู้ป่วยและญาติ ในคลินิกผู้สูงอายุอย่างมีประสิทธิภาพ

อื่น ๆ (ระบุ) นำความรู้ที่ได้มาพัฒนาเชิงนโยบายเพื่อปรับปรุงคุณภาพการดูแลผู้ป่วยสูงอายุให้เป็นรูปธรรมในโอกาสต่อไป

ส่วนที่ ๓ ปัญหา / อุปสรรค ไม่มี

ส่วนที่ ๔ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ลงชื่อ..... ก.ก.๔๔ ๘๙๖๐๖ ผู้รายงาน
(นาง ทศนีย์ ศรีน้อย)

ลงชื่อ..... ฉ.๙๙๙๙ ๑.๑๗.๒๕๖๗ ผู้รายงาน
(นางสาว บุษรากร โคตรหวาน)

ส่วนที่ ๕ ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา

การอบรมในครั้งนี้สร้างความรู้ให้กับบุคลากร เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและเกิดประโยชน์สูงสุด และเป็นหลักสูตรที่เหมาะสมสมกับการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร

ลงชื่อ..... หัวหน้าส่วนราชการ
(นายชูวิทย์ ประดิษฐบุทาฤกษา)
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลลากลาง